

EEN GELUKKIG TOEVAL

Wim Loode

Bijzondere waarnemingen zijn altijd min of meer toeval. Eerder of later op de goede plek zijn, geeft meestal niet de waarneming waarover men zich verheugt. We stonden al met vele anderen een paar uur op de bult bij Ezumakeeg bij het Lauwersmeer. Plotseling merkt een wakkere vogelaar tussen al het gewriemel van klein grut een breedbekstrandloper op. Een ander geeft meteen de waarneming door en even later staan er al twee opgeroepen met hun telescopen. Maar... de breedbekstrandloper is er niet meer. Nergens te vinden!

Het kan ook anders...

De hut bij Ezumakeeg, enige uren later. Bijna meteen bij het binnenkomen, komt een man slechtvalk aanvliegen met een prooi, een postduif. Hij strijkt neer en begint te eten. De veren vliegen mee in de zachte bries. Voortdurend kijkt hij om zich heen alsof hij kapers op de kust kan verwachten. En ja hoor: plotseling verschijnt er een bruine kiekendief, een juveniel, die met jeugdige overmoed de duif probeert te bemachtigen. Een korte strijd door met de klauwen vooruit tegen elkaar op te vliegen en waarachtig: de slechtvalk ruimt het veld.

Tevreden om zich heen kijkend plukt de kiekendief rustig stukjes duif naar binnen. Maar niet lang. Een tweede bruine kiekendief verschijnt, ziet, vecht en overwint. Ook deze (jonge) rover gaat rustig zitten eten. Maar... opnieuw een kaper op de kust. Nu een buizerd, die kennelijk honger heeft. Hij verjaagt de kiek en eet de resten van de postduif op. Einde voorstelling? Nog niet, tijdens de maaltijd van de buizerd komt een smelleken op eerbiedige afstand zitten. Prachtig te zien.

Bruine kiekendief - Jan van der Greef

De vogelaars krijgen nu rust. En de toevallige andere belangstellenden, zonder kijkers of dure optiek, hebben alle opgewonden commentaren gehoord. Zelfs hebben ze door een telescoop mogen kijken. Als ze weggaan ('t is Nederlandse etens-tijd) krijgen alle vogelaars een dankbare hand.